

Sygn. akt V CSK 423/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości C. Sp. z o.o. w upadłości
likwidacyjnej w W.

przeciwko A. w L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód Syndyk Masy Upadłości C. spółki z o.o. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 kwietnia 2017 r. oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego w całości powództwo.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Skarżący podniósł, że w niniejszej sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, dotyczących zaistnienia szkody wywołującej rozbieżności w orzecznictwie sądów. Jednocześnie skarżący wskazał, iż w sprawie występuje następujące istotne

zagadnienie prawne: czy w sytuacji powstania szkody z uwagi na zaistnienie czynnika zewnętrznego, niezawinionego i pozostającego bez związku z niedbalstwem spedytora, możliwa jest obrona zakładu ubezpieczeń oparta na art. 799 k.c.

Jak zostało przyjęte w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, nie publ.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, nie publ.).

Skarżący nie wykazał, że w sprawie występuje tak rozumiana przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Istotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego różnie jest postrzegana szkoda w postaci pasywów ale zależy to od okoliczności faktycznych każdej sprawy. Za dominujące można uznać stanowisko, iż nie ma decydującego znaczenia samo powstanie pasywów po stronie poszkodowanego ale takie znaczenie przypisuje się prawdopodobieństwu egzekucji tego zobowiązania, czy też faktycznemu spełnieniu świadczenia (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 1999 r., II CKN 474/98, nie publ.; z dnia 1 lutego 2006 r., V CSK 86/05, OSP 2007/2/13; z dnia 5 czerwca 2007 r., I CSK 86/097, nie publ.). Określenie warunków, jakie musi spełniać zobowiązanie, aby mogło być uznane za szkodę zależy od okoliczności faktycznych i podlega każdorazowo ocenie sądu. Tak też postąpił Sąd w przedmiotowej sprawie wskazując dlaczego wierzytelność F. GmbH wobec powoda ma jedynie charakter hipotetyczny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1

k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale i innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Zagadnienia muszą mieć charakter rzeczywisty i konkretny (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.; z dnia 2 grudnia 2011 r. III CSK 29/11, nie publ.).

Skarżący nie sprostął przedstawionym wyżej wymaganiom, ograniczył się bowiem do przedstawienia własnej oceny wyroku Sądu Apelacyjnego a zawarte w pytaniu założenia związane z brakiem niedbalstwa spedytora roz mijają się z ustaleniami i wnioskami Sądu.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 postanowił jak wyżej.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

aw

jw